

væsentligt Afsnit er gjentaget i det ærede Udvalgs Betænkning henimod Slutningen, hvori det nemlig er paavist, at, naar dette Lovforslag vedtoges, vil Danmark i Henseende til Døvstummes Undervisning som ogsaa paa flere Omraader af lignende Betskaffenhed staa høit i Nationernes Række. Det vil være glædeligt, naar dette sker, men naar dette udtales, føler jeg ogsaa Opfordring til at gjøre opmærksom paa, at der endnu staaar Et tilbage at gjøre, og jeg ikke har anset det for rigtigt allerede nu at fremkomme med Forslag i denne Retning. Jeg vilde nemlig anse det for meget heldigt, om man vilde sætte Professor Keller istand til at skaffe sig en Bygning, som var vel egnet og vel indrettet til Undervisningen af de idiotiske Børn, som ere overgivne til hans Forsorg. Det Samme, der har været at sige om de Anstalter, han havde for Døvstumme, er at sige om de Anstalter, han nu har for Idioter, og jeg gjør Regning paa, at man, dersom jeg til næste Aar fremsætter et Lovforslag i den Retning, vil vise mig velvillig Smøbedommen og sætte mig istand til at bringe en foreløbig Oppløsning for Alt, hvad der angaar Abnormskolens Omraade. Naar jeg nu ikke i denne Samling har anset det for rigtigt at fremkomme med et saadant Forslag, da vil jeg henvise til, at det Afsl. for uheldbefulde Landsfuge, hvortil der blev bevilget Midler ifjor, ikke var ret langt fremskredet, dengang Finantslovsforslaget affattedes eller dette Forslag blev fremsat for Rigsdagen, og at det ikke endnu dengang var sikkert, om det kunde blive færdigt og tages i Brug til 1ste April. Som jeg tidligere har meddelt, er det rimeligt, at dette vil ske, ja det kan betragtes som sikkert, at dette Institut vil træde i Virksomhed den 1ste April. Ligesaa lidt vidste jeg dengang, hvormange Elever eller Patienter — lad mig hellere bruge det Udtryk — der kunde ventes at ville anmeldes sig. Det veed jeg nu; der er anmeldt endogsaa et lidt større Antal end det, hvorpaa Afsløet er beregnet, lidt over 60. Smidlertid maa det ikke strax deraf slutes, at alle vilde blive optagne, thi Pengesforholdene vilde jo blive at ordne, og hvorledes de ville stille sig, veed jeg ikke. Endelig var der endnu een Ting for mig, som jeg maatte tage Hensyn til ved at overveie det nylig fremdragne Spørgsmaal; det var nemlig den Absigt, der under Forhandlingerne ifjor i Landstinget stilledes til, at Idiotanstaltens Bestyrelse vilde stille denne Anstalt til Statens Raadigaed: Det hed jo nemlig, som man maaske vil have i Erindring, i den Skrivelse, der af den nævnte Anstalts Formand sendtes til Formanden i det Udvalg, der var nedsat i Landstinget, at det kunde ventes, at Bestyrelsen i en nær Fremtid vilde tage under nærmere Overveielse, paa hvilke Bilkar den vilde overgive Anstalten til Staten. Saavidt jeg har været istand til at erfare, har en saadan Overveielse endnu ikke fundet Sted, og om den altsaa vil

finde Sted i en Fremtid, som man med Frie kan kalde en nær Fremtid, maa endnu henstaa uafgjort. Smidlertid anser jeg det ikke for rigtigt at stude det Spørgsmaal, jeg nylig berørte, ud i en ubestemmelig Fremtid efter den Absigt, der er aabnet til, at Idiotanstaltens Bestyrelse vil tage Sagen om en Overdragelse af Anstalten til Staten under Overveielse. Jeg vil anse det for rigtigt til næste Aar, om vi leve saalænge, at fremsætte her et Forslag til at skaffe Professor Keller et passende Lokale til den Undervisning, der hidtil har været ham anbetroet. Jeg haaber, det vil finde Rigsdagens velvillige Modtagelse.

Winther: Ja, det er virkelig trøstesløst at modsætte sig den Forandring, der er foreslaaet, at der skal sættes Fredericia istedetfor Sylland, efter som den høitærede Minister har sagt, at enten det kommer til at staa der eller ikke, bliver det det Samme, Anstalten bliver alligevel anlagt i Fredericia. Jeg skal tage under Overveielse, om det kan nytte Noget til 3die Behandling at stille det Forslag, at der skal sættes „Narhus“ istedetfor „Fredericia“; men det er jo meget sandsynligt, at jeg kommer til det Resultat, at det vil være unyttigt. Smidlertid er det jo den eneste Udvei til at sætte det igjennem, som jeg anser for det Rigtige; men da der ikke foreligger Noget derom for Diebliffet, skal jeg indskrænke mig til at sige, at jeg stemmer imod at „Sylland“ forandres til „Fredericia“, idet jeg ellers vilde komme i en Selvmodsigelse, hvis jeg til næste Behandling vilde foreslaa, at der skulde sættes „Narhus“ istedetfor „Fredericia“. Jeg skal altsaa indskrænke mig til disse korte Bemærkninger.

Bouloffe: Ja, det ærede Medlem tvinger mig virkelig til at motivere min Stilling. Jeg har ikke bestemt kjendt den Grund, han har havt til at være saa afgjort en Modstander af Vædringsforslaget, nemlig, at han absolut vil have Anstalten i Narhus. Jeg har ikke kjendt denne Grund saa bestemt, men jeg har nok mærket, at der har været en Tendents hos ham i den Retning. Min Hensigt med ikke at tilraade Forslaget er den, at Ministeren skulde have frie Hænder under Sagens videre Fremme; men da det nu er saa godt som afgjort fra Ministerens Side, at Valget er fæstet, og at Anstalten skal være i Fredericia, skal jeg ikke længere modsætte mig det stillede Vædringsforslag.

Ordføreren (Vilje): Nu er der jo kun blevet een Mand tilbage mod Vædringsforslaget, og der er jo ikke nogen stor Chance for, at det skal have nogen Betydning, og det ærede Medlem vil, hvis Tinget idag skulde vise en ligesaa stor Flertalighed for Vædringsforslaget, som der har været i Finantsudvalget, vistnok kunne berolige